

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a soudkyň Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Terezy Kučerové, ve věci

žalobce: **X**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Karlem Hůzlem
se sídlem Velké náměstí 143, 386 01 Strakonice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2022, čj. 47795/22/5000-10611-712244,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Specializovaný finanční úřad (dále jen „správce daně“) dodatečným platebním výměrem ze dne 5. 1. 2022, čj. 1647/22/4300-13823-703291, doměřil žalobci daň z technických her, a to v souvislosti s provozováním hazardní hry bez platného povolení za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017 ve výši 38 815 Kč a stanovil žalobci penále ve výši částce 7 763 Kč.
2. Žalobce dle správce daně uzavřel se společností DP&K-CZQ, s. r. o., nájemní smlouvu, na jejímž základě pronajal této společnosti nebytové prostory v provozovně nazvané BOOM BOOM BAR na adrese Budějovické Předměstí 99, 397 01 Písek, ve kterých bylo umístěno minimálně jedno nepovolené technické zařízení. Žalobce dle daňových orgánů provozoval nelegální hazardní hry, když zpřístupnil prostor k umístění technického zařízení veřejnosti, poskytl elektrickou energii, připojení k internetu, zajistil běžnou technickou obsluhu a údržbu technického zařízení, a nakonec participoval na výnosu z provozu technického zařízení.
3. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žalobcovu odvolání a dodatečný platební výměr správce daně potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

4. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 25. 1. 2023 žalobu u Krajského soudu v Českých Budějovicích.
5. Žalobce namítl, že nikdy technické hry neprovozoval, nemohl se tak stát poplatníkem daně z hazardních her a nevznikla mu tudíž ani povinnost podat daňové přiznání k této dani.
6. Žalobce přenechal společností DP&K-CZQ, s. r. o., a ARTEX Co., s. r. o., nebytové prostory k užívání, k nimž měl též uživatelský vztah. Uvedl, že se jednalo o oddělené nebytové prostory, kde byla provozována rozdílná činnost. Do činnosti společnosti DP&K-CZQ žalobce nijak nezasahoval a její činnost neovlivňoval. Žalobce uvedl, že jako laik si nebyl vědom toho, že umístěná technická zařízení naplňují znaky hazardní hry, navíc mu bylo sděleno, že provozování technických zařízení společnosti DP&K-CZQ bylo legální a byl odkázán i na webové stránky společnosti, které si následně ověřil. Ve vztahu k žalobci nelze proto dovodit, že by vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být provozována, žalobce pouze přenechal prostory k jejich umístění. Úvahy, dle kterých se žalobce musel na činnosti společnosti DP&K-CZQ podílet, neboť tato společnost neměla dostatečný počet zaměstnanců, jsou nepodložené.
7. Dle žalobce by logikou daňových orgánů bylo možné dojít k jedinému závěru, že všichni pronajímatelé, kteří pronajmou prostor k provozování technických zařízení, by museli být stejným způsobem postihováni jako vlastníci takových technických zařízení. Ve vztahu k činnosti společnosti ARTEX Co., která se dle zjištění daňových orgánů skrze své zaměstnance podílela na provozování technických zařízení, žalobce uvedl, že se tak dělo na základě ujednání mezi těmito osobami a společností DP&K-CZQ. Rozhodnutí se tak mělo vztahovat případně pouze vůči společnosti ARTEX Co. či jejím zaměstnancům.

8. Žalobce navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně shrnul dosavadní průběh řízení. Dále uvedl, že zařízení provozovaná společností DP&K-CZQ, která byla umístěna do žalobcovy provozovny, jsou technická zařízení splňující definiční znaky nepovolené hazardní hry. Konstatoval, že společnost DP&K-CZQ nebyla držitelem patřičného povolení k provozu tohoto zařízení, což si žalobce mohl mj. ověřit z veřejně přístupného portálu Ministerstva financí, které vede seznam legálních provozovatelů. Dotčená zařízení tak byla uvedenou společností provozována nelegálně a v takovém případě je poplatníkem daně z hazardní hry každý, kdo se na jejím provozu podílí, a to na rozdíl od legálního provozu hazardních her, kdy je poplatníkem vždy pouze daňový subjekt, který je držitelem povolení k provozu hazardní hry.
10. Dodal, že žalobce v projednávané věci poskytoval prostor pro předmětné technické zařízení, čímž umožnil jeho zpřístupnění veřejnosti. Na jeho příjmech se přitom projeví též příjmy plynoucí přímo z provozu dotčených technických zařízení, když nájemné za pronájem prostoru, kde se technická zařízení nacházela, činilo dle nájemní smlouvy 35 % z celkového výnosu ze všech zařízení. Již tedy skutečnost, že žalobce poskytoval prostor pro uvedené technické zařízení a na jeho příjmech se přímo projevil zisk spojený s provozováním hazardní hry, naplňuje znaky provozování hazardní hry dle § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, a žalobce tak byl povinen z těchto příjmů přiznat a odvést daň. Navíc poznamenal, že žalobce v rozhodné době byl a stále je jednatelem společnosti ARTEX Co. Činnosti vykonávané zaměstnanci společnosti ARTEX Co., kterými se taktéž podíleli na provozování technických zařízení, ovšem dle žalovaného nebyly pro posouzení věci rozhodující.
11. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Průběh jednání

12. Účastníci řízení v průběhu jednání konaného dne 10. 1. 2024 setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce nad rámec žalobní argumentace uvedl, že měl uzavřenou servisní smlouvu s panem Simonem, avšak nepamatuje si, zda servisoval i technická zařízení v nynější věci. Taktéž namítl, že již ve správním řízení poukazoval na to, že správní orgány vycházely z vyjádření zaměstnanců společnosti ARTEX Co., aniž byly provedeny jako důkaz. Dále dodal, že na základě podnájemní smlouvy byl povinen přenechat předmět nájmu ve stavu způsobilém k užívání (včetně například internetového připojení). Žádnou jinou aktivní činnost na provozu technických zařízení nevykonával.
13. Účastníci řízení k dotazu krajského soudu shodně uvedli, že nevznášejí žádné důkazní návrhy.

V. Právní hodnocení krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).

15. Žaloba není důvodná.
16. Předně krajský soud poznamenává, že takřka totožnou věcí téhož žalobce se již zabýval v rozsudku ze dne 28. 11. 2022, čj. 63 Af 8/2022-37. Od závěrů tam uvedených nemá krajský soud důvod se ani v nynější věci odchýlit.
17. Předmětem sporu je v projednávané věci otázka, zda žalobce ve zdaňovacím období 4. čtvrtletí roku 2017 byl poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her. Spornou naopak není samotná povaha technických zařízení umístěných v žalobcově provozovně, tj. zařízení typu I-Stars a Diamond Level, nýbrž to, zda se žalobce na provozování těchto hazardních her podílel.
18. Přesto krajský soud úvodem pro úplnost poznamenává, že ze spisového materiálu vyplývá, že společnost DP&K-CZQ umístila v prostorách žalobcovy provozovny v období 4. čtvrtletí roku 2017 technická zařízení typu I-Stars a Diamond Level. Charakterem těchto technických zařízení se zdejší soud zabýval již v rozsudku ze dne 27. 1. 2021, čj. 61 A 15/2019-85. Dospěl přitom k závěru, že uvedená technická zařízení obsahují z pohledu hráče prvek náhody, a jedná se tak o zařízení pro hazardní hry. Právě posouzení prvku náhody z pohledu účastníka hry je pro posouzení naplnění definice hazardní hry ve smyslu shora citovaného § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách zcela zásadní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2022, čj. 6 As 83/2022-38). Krajský soud proto v nynější věci nemá důvod se od svých dřívějších závěrů jakkoli odchýlovat.
19. Nespornou skutečností v projednávané věci je taktéž absence povolení k provozu technických zařízení I-Stars a Diamond Level společnosti DP&K-CZQ.
20. Krajský soud se dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období (spolu)podílel na provozování výše uvedených technických zařízení, a stal se tak poplatníkem hazardní daně ve smyslu § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Žalobcovým námitkám v tomto ohledu krajský soud nepřisvědčil.
21. Dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her lze poplatníky rozdělit do dvou kategorií, a to kategorie poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují. V prvním případě bude poplatníkem pouze držitel povolení, ve druhém případě budou poplatníky všichni, kdo provozují hazardní hru, avšak tímto povolením nedisponují.
22. Dle § 5 zákona o hazardních hrách, „[p]rovozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry“.
23. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách stanoví: „Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem ‚provozování hazardní hry‘ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i **další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí.** Tyto další činnosti však **nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro**

provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu“ (důraz doplněn). Zákonná úprava tak dopadá i na osoby fakticky se podílející na provozu hazardních her, jak tomu je v právě posuzované věci.

24. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, čj. 1 As 207/2018-32, č. 3855/2019 Sb. NSS, subjektem, který vykonává služby související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (dříve loterie), je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení, neboť takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení.
25. V projednávané věci je nesporné, že žalobce v rozhodném období pronajímal nebytové prostory společnosti DP&K-CZQ, přičemž z obsahu nájemní smlouvy ze dne 25. 5. 2017 vyplývá, že za tento pronájem si strany ujednaly měsíční nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu. Tyto výnosy pak byly nájemní smlouvou vyspecifikovány jako výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou předmětem smlouvy. Povinností žalobce jakožto pronajímatele pak dle uvedené smlouvy bylo mimo jiné „zajistit řádný technický stav pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu, dodržování čistoty v pronajatých prostorách, běžnou zevní údržbu IZ [internetových zařízení – pozn. Krajského soudu] v pronajatých prostorách, plnění předpisů z oblasti požární ochrany a ochrany životního prostředí.“
26. Z uvedeného pro projednávanou věc vyplývá, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu I-Stars a Diamond Level, neboť pro jejich provoz společnosti DP&K-CZQ pronajímal prostory (ty měl sám k dispozici na základě nájemní smlouvy ze dne 1. 5. 2017 uzavřené s paní E. K.), dle nájemní smlouvy dále zajišťoval přinejmenším základní údržbu technických zařízení a úklid provozovny a současně participoval na zisku obdrženího z tohoto provozu. Z povahy věci se pak na provozování hazardní hry podílel i tak, že zpřístupnil prostor pro provoz technických zařízení veřejnosti, poskytl elektrickou energii a internetové připojení. Bez této žalobcovy aktivity by nebylo fungování těchto technických zařízení v daném případě vůbec možné (srov. obdobně též rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 3. 2023, čj. 51 Af 5/2022-65).
27. S ohledem na uvedené je nedůvodná i námitka, dle které jsou úvahy žalovaného údajně nepodložené. Veškeré shora uvedené činnosti musel žalobce vykonávat z pozice pronajímatele a je nerozhodné, zda tak fakticky činil sám či prostřednictvím dalších osob.
28. V souladu se žalovaným proto i krajský soud považuje činnosti vykonávané zaměstnanci společnosti ARTEX Co., které žalobce provozovnu pronajal, za podružné. Nicméně i ty podporují závěr, že se žalobce na provozování hazardní hry podílel, neboť žalobce je jediným společníkem i jednatelem uvedené společnosti. Žalobce tedy fakticky o její činnosti (resp. činnosti jejích zaměstnanců) rozhodoval.
29. Krajský soud závěrem poznamenává, že je bezvýznamné, zda žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry společnosti DP&K-CZQ nevěděl. Daňová povinnost dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost ohledně existence povolení k provozu této hry. Jak navíc správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření,

žalobce měl možnost si tuto skutečnost jednoduchým způsobem ověřit na webových stránkách Ministerstva financí, které vede seznam legálních provozovatelů hazardních her.

30. Na shora uvedeném posouzení nic nemění ani argumentace přednesená nad rámec žaloby při jednání, kterou nadto žalobce uplatnil opožděně (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

VI. Závěr a náklady řízení

31. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 10. ledna 2024

JUDr. Michal Hájek, Ph.D. v. r.
předseda senátu